

Undervisningsministeren (*Helge Larsen*):

Hr. Ejner Nielsen indledte med nogle bemærkninger om de drøftelser, der har været i udvalget vedrørende fordelingen af bevillingerne efter § 101 i lov om fritidsundervisning, og nævnte de store forventninger, som var stillet til denne paragraf og dens bevillinger, og også at der har været skuffelser over dem. Jeg ved, at der har været store forventninger, jeg ved også, at der det første år har været skuffelser over bevillingerne, både over, at de ikke var tilstrækkelige — det er vel ikke så mærkeligt — og over fordelingen af dem. Nu var bevillingerne det første år på 1,8 mill. kr., de er i indeværende finansår på 3,2 mill. kr., altså op imod det dobbelte, og ved den foreløbige bevilling, som er givet — den for de fleste områders vedkommende i grupperne vist endelige bevilling — tror jeg at en del af den skuffelse, som sidste år kom til udtryk, vil der ikke længere være grundlag for. Jeg kan eksempelvis nævne, at der til gruppen for fritidsundervisning for voksne er afsat 1,9 mill. kr.; deraf tilfalder 1,2 mill. kr. de private initiativtagere, og det er fortrinsvis oplysningsforbundene, så det, som hr. Ejner Nielsen bad mig om at påse: at de frie oplysningsforbund ikke blev dårligt behandlet, mener jeg allerede direktoratet for ungdomsskolerne har levet op til. Jeg tror, at de vanskeligheder, der var sidste år, for en væsentlig del hang sammen med indkøringsperioden og den forholdsvist lille bevilling det første år. Selv om man naturligvis gerne havde set bevillingen større i indeværende år, tror jeg, der med den fordeling, som nu er sket, vil være en større tilfredshed.

Jeg skal dernæst gøre et par bemærkninger om den lønmæssige placering af amtskonsulenterne for fritidsundervisning. Det er rigtigt, at det nok er ejendommeligt, at folketinget skal tage stilling til en klassificering. Det hænger sammen med, at der i den tidligere lov om fritidsundervisning var en lønbestemmelse om amtsungdomskonsulenternes placering, og ved den ændring af fritidsloven, som jo er en følge af tjenestemandreformen, har man også måttet foretage en ændring her; det, der er foreslået fra min side, er en placering, som giver en forbedring i forhold til det tidligere og ved at ligestille dem med amtsskolepsykologerne også giver mulighed for, at de forbedringer,

som måtte ske for denne gruppe ved senere forhandling, vil komme også konsulenterne for fritidsundervisning til gode. De er jo ikke placeret i tjenestemand- og klassificeringsloven.

Dernæst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om det, som har været drøftet meget her, nemlig den nye studieordning ved universiteterne og cand. phil.ernes stilling. Jeg må lige sige til hr. Kjær Rasmussen, at det ikke er rigtigt, at der ville kunne spares 40 mill. kr., hvis der ikke var overtimer i gymnasiet. Der skal naturligvis betales for disse timer også på anden måde; de skal i alle tilfælde betales.

Jeg må vist erindre om, at ved studiereformen for det filosofiske fakultet i 1968 indførte man en adgang for de studerende til at gå ud med en afsluttende eksamen på forskelligt niveau, og det er vist også nødvendigt at gøre opmærksom på, hvad baggrunden var. Den gamle studieordning var således, at man først ved afslutningen af 6, 7, 8 års studium havde mulighed for at vide noget virkeligt om, hvorvidt man kunne eller ikke kunne bestå eksamen. Der var ingen egentlig prøve, der gav udtryk herfor, før ved afslutningen af studiet. Man ønskede både at få forprøvestudier indført, således at studerende hurtigere kunne blive klar over, om de egnede sig for studiet, og at få kortere uddannelser indført. Man fik disse, og baggrunden var altså dels et ønske om at gøre uddannelsen smidigere, dels et ønske om at få studerende, som måske ikke ønskede eller ikke mente at kunne gennemføre studiet, til at afslutte det på et vist tidspunkt og dog have et bevis for, at en del af uddannelsen var gennemgået. Det var baggrunden for indførelsen af exam.art.-eksamen, der svarer til bifagseksamen efter 2 års forløb, cand. phil.-eksamen, der svarer til hovedfagseksamen efter 4 år, og cand. mag.-eksamen efter 6 år med hovedfag og bifag. Jeg må gøre opmærksom på, at når ordningen er indført i 1968 og cand. phil. uddannelsen er 4-årig, er der altså ikke nogen af dem, der ved den nye studieordnings indførelse i 1968 begyndte studiet, der har kunnet nå frem til en cand. phil.-eksamen endnu. De, der har taget cand. phil.-eksamen, er studerende under den gamle cand. mag.-studieordning, som har valgt at gå ud efter at have fuldført et